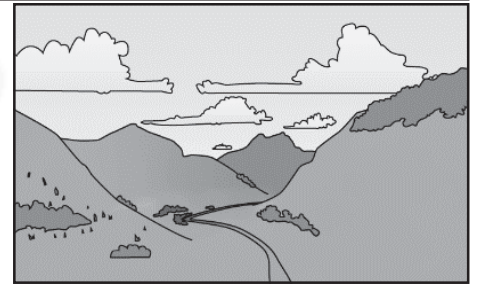

MESEL A VÖLGY

Klányi Mónika rovata

Színezd ki a képet!

A telhetetlen gólya

Volt a világon egy gólya, hosszú volta cső re. Sétált, sétált a tó partján, egész nap a hasát tömte. Annyi kígyót ehetett, amennyi csak belefért. Mégsem volt elég neki. Egyszer azt gondolta:

„Bármennyit halászom ebben a tóban, mégis éhen maradok. Elmegyek a folyóra, hátha ott jóllakom.”

Felröppent a magasba és leszállt a folyó partján.

Sétált, sétált a folyó partján tömte a hasát ott is. Annyi hal volt a folyóban, hogy alig győzte enni. De ezzel sem elégtelt meg. S megint csak gondolt egyet:

„Bármennyit halászom ebben a folyóban, mégis éhen maradok. Elmegyek a mocsárhoz, hátha ott jóllakom.”

Sétált, sétált a mocsárban s hát annyi béka kuruttyolt ott, hogy bárhova nyúlt, mindig fogott egyet. De ő még is keveselte. És újra csak gondolt egyet:

„Bármennyit halászom ebben a mocsárban mégis csak éhen maradok. Elmegyek a patakra hátha ott jóllakom.”

Felröppent és leereszkedett a patak mellé.

Sétált ,sétált a patak partján, mikor hirtelen meglátott valami felséges csemegét! Sem halat, sem bekát, sem kígyót a gólya se tudta, mit.

Gyorsan oda lépett, és lecsapott a csőrével. De vesztére csapott le!

A finom csemege egy jól megtermett rák volt..

Éles ollójával lenyisszantotta a gólya csőre csücskjét, és elvitte magával a patak fenekére. A gólya meg ott maradt csorba csőrrel, szomorúan - dehogyis volt kedve enni! Hazament a tó partjára, elbújt a nádasba, és elő sem jött addig, míg ki nem nőt a csőre. Úgy szégyelte magát. Ma is ott ül a Tisza partján. Ha nem hiszed járj utána... Itt a vége fuss el véle!

Kiszámoló (mondóka)

Egyedem, begyeden, tenger tánc,
Hajdú sógor mit kívánsz?
Nem kívánok egyebet,
Csak egy szőrös egeret,
Hajmán,
Fodor mán,
üsd ki, eztet,
Balog, Péter, Pál!

Emlékek a múltból

Varga Erika 'ajándék az új évben.'